

Astăzi, Joi, 18 Decembrie, 2025

†) Sf. Cuv. Daniil Sihastrul; Sf. Mc.

Sebastian și Zoe; Sf. Ier. Modest, arhiepiscopul Ierusalimului (*Dezlegare la pește*)

Tit 1

⁵ Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să pui rânduială în cele ce-au mai rămas¹ și ca'n fiecare cetate să așezi preoți așa cum ți-am poruncit eu:

⁶ dacă cineva este fără prihană, bărbat al unei singure femei, având copii credincioși și'n afara oricărei învinuiri de rele purtări sau de nesupunere.

⁷ Fiindcă episcopul trebuie să fie fără prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu, nu îngâmfat, nu mândros, nu bețiv, nu bătaș, nu poftitor de câștig rușinos,

⁸ ci primitor de străini, iubitor al binelui, cu stăpânire de sine, drept, cuvios, înfrânat,

⁹ strâns legat de cuvântul cel vrednic de crezare al învățaturii, destoinic atât să'ndemne într-o învățătura cea sănătoasă, cât și să-i

mustre pe cei ce vorbesc împotriva ei.

¹⁰ Pentru că sunt mulți nesupuși, grăitori în deșert și înșelători, mai ales cei din tăierea'mprejur,

¹¹ cărora trebuie să li se închidă gura ca unora care pentru câștig rușinos răvășesc familii'ntregi, învățând ce nu trebuie.

¹² Unul dintre ei, chiar profet de-al lor, a zis: „Cretanii, pururea mincinoși, fiare rele, pân-tece leneșe”².

¹³ Mărturia aceasta este adevărată; pentru care pricină muștră-i cu asprime, ca să fie sănătoși în credință

¹⁴ și să nu-și plece mintea la basmele iudaice și la poruncile unor oameni care se abat de la adevăr.

² Citat din poetul cretan Epimenide, secolul VI î. H. Atributele de „profet” se referă probabil la calitatea poezilor de a avea intuiții clarvăzătoare. De altfel, în limbajul antichității elene, verbul „a cretaniza” însemna a întoarce adevărul pe dos (asociere posibilă cu verbul a răvăși – a'ntoarce cu susu'n jos – din versetul precedent).

¹ De obicei, Pavel pune temelia unei noi comunități și lasă pe seama ucenicilor continuarea lucrării.

Luca 20

9 Și a început să-i spună poporului parabola aceasta: „Un om a sădit vie și a dat-o pe seama lucrătorilor și a plecat departe pentru multă vreme.

10 Și la vremea cuvenită a trimis la lucrători un slujitor ca să-i dea din rodul viei. Lucrătorii însă, bătându-l, l-au trimis fără nimic.

11 Și a trimis apoi un alt slujitor; dar ei, bătându-l și pe acela și batjocorindu-l, l-au trimis fără nimic.

12 Și după aceea l-a trimis pe al treilea; dar ei, rănindu-l și pe acela, l-au alungat.

13 Și stăpânul viei a zis: Ce voi face? Îl voi trimite pe fiul meu cel iubit; poate că de el se vor rușina.

14 Dar lucrătorii, văzându-l, s'au vorbit între ei, zicând: Acesta este moștenitorul; să-l omorâm, pentru ca a noastră să fie moștenirea...

15 Și, scoțându-l afară din vie, l-au ucis. Așadar, ce le va face acestora stăpânul viei?:

16 Va veni, și pe acei lucrători îi va pierde, iar via o va da altora”. Iar ei, auzind, au zis: „Doamne-fereste!”³

³ Literal: „Să nu fie!”; Una ca asta să nu se nîtâmple! Evident, exclamația venea

¹⁷ El însă, privind la ei, a zis: „Așadar, ce'nseamnă ceea ce e scris: **Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului?**

¹⁸ Tot cel ce va cădea pe piatra aceasta se va sfărâma, iar pe cel pe care ea va cădea, îl va zdrobi”.⁴

Tâlcuire



Pilda viei înfățișează Biserica Vechiului Testament; lucrătorii sunt ierarhia ei de atunci; și întrucât ea nu era la înălțimea rostului său, s-a rostit osânda asupra ei: se va lua de la ei via și se va da altora. Acești „alții” au fost la început Sfinții Apostoli, iar apoi urmașii lor, arhieriei împreună cu toată preoțimea. Via lui Dumnezeu de la începutul lumii este aceeași, iar rostul lucrătorilor ei a fost același și va fi același până la sfârșitul veacului: a aduce Domnului viei roadă sufletele mântuite. Aceasta este îndatorirea ierarhiei

de la cei ce pricepuseră tâlcul parabolei și se simțeau vizați (vezi mai jos versetul 19).

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

creștine, prin urmare și a noastră; în ce măsură o împlinim – vede toată lumea. Ce putem spune? În multe privințe – slavă lui Dumnezeu! – dar în și mai multe este de dorit o îmbunătățire, și mai ales în privința propovăduirii cuvântului lui Dumnezeu. Cu greu mai auzi câte o predică și totuși, aceasta este singura foarfecă de grădinărit pe care o au în mână lucrătorii viei lui Dumnezeu. Mă tem ca nu cumva să se împlinească și asupra noastră cuvântul: „Va veni Stăpânul viei și îi va pierde pe lucrătorii aceia, iar via o va da altora”; dar și mai tare mă tem că acești „alții” să nu intre cumva singuri în vie, pierzându-i nu doar pe lucrători, ci și via însăși...⁵

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.